

דף סח.

עין משפט ב.

אה"ע סימן קסז סעיף א

א. קטן מבן ט' שנים ויום אחד ביאתו קונה ביבמתו כמאמר בגדול ד'.
ובאשה דעלמא אינה קונה כלל, לפיכך נשא הקטן אשה ומת פטורה
מהחליצה ומהיבום.

עין משפט ד.

אה"ע סימן ו סעיף ה

יא. זונה היינו ה' גיורת ומשוחררת אפי' נתגירה או נשתחררה פחות מג'
שנים, הואיל ואינה בת ישראל הרי זו זונה ואסורה לכהן. וכן יבמה
שבא עליה ו' זר אף שהיא רק בלאו עשאה זונה. ושאר חייבי לאוין או
עשה אף דשאר אינן נעשות זונה אך לדעת הרמב"ם נעשות זונה ז'.

יב. זונה היינו גם בת ישראל שנבעלה לאדם ה' שהיא אסורה לינשא לו

ה. גמ' יבמות ע"א ורכבן.

ו. עיין בב"ש ס"ק כ"א. וצ"ע דתפסי בה קידושין לחומרא וא"כ הוי ספק זונה. וטעם
דיבמה עשאה זונה אף דזה רק לאו משום דגזה"כ היא דלא תפסי בה קידושין. ועיין
רא"ש ותוס' דף ס"ח לגבי לאו ועשה דשאר דאין נעשית זונה, והביא השו"ע דיעה זו בשם
י"א. וכתב הח"מ דאין מחלוקת ורק לענין מלקות נחלקו כ"כ הח"מ ס"ק י'. ודעת הרמב"ם
דחייבי לאוין דשאר השוין בכל, עשאה זונה ודעתו של השו"ע כרמב"ם מדהביא דעת
הרא"ש בשם י"א. וחייבי לאוין דשאר הם: אנוסת אביו או חלוצתו של אביו, ולר"ת אף
מחזיר גרושתו אחרי שנישאת. וסוטה הוי לאו דשאר. כ"כ הח"מ בס"ק י"א מפרק החולץ
דף מ"ט.

ז. והראב"ד והרא"ש, ותוס' בדף ס"א חולקים וסוברים דרק מחייבי מיתות או כריתות
עשאה זונה, או מעכו"ם ועבד שאין תופסין בהם קידושין, אבל לא לאוין אפי' דשאר.
מ"מ לכו"ע ביאת נתין או ממזר וגר עמום ומואב פוסלין לכהונה אבל לא עושים אותה
זונה לתוס' והרא"ש וראב"ד הנ"ל. ועיין במהרש"א גיטין פ"ט ע"א ד"ה בעולה על התוס'
ועיין בב"ש ס"ק ט"ז.

ח. לאפוקי נבעלה לבהמה.

ט. לאפוקי מאיסורי כהונה.

איסור השווה לכל ט כגון לכותי, עבד, ולמי שהיא אסורה לו משום ערוה. או בת ישראל שנבעלה י לחלל אף שהיא מותרת להנשא לו.

יג. הבא על הנדה אף שהיא בכרת לא עשאה זונה, וכן הבא על הפנוי אף שהפקירה עצמה לא עשאה זונה.^ב

י. מקידושין ע"ז ויבמות פ"ד במשנה ובזה גלתה תורה.

כ. מרמב"ם פ' י"ט מכיון שמותרת לו הפנוי.

ל. מקידושין ס"ז ע"ב. ואם היא בת מותרת לכהן ועיין בב"ש ס"ק ו'.